

Miquel Pairolí

La vida a la menuda

DIETARIS (1990-2010)

Paisatge amb flames / L'enigma / Octubre

Crònica | Anàlisi | Biografia

Pròleg de VICENÇ PAGÈS I JORDÀ

Biblioteca Fundació Valls

LA VIDA A LA MENUDA

Dietaris (1990-2010)

Miquel Pairolí

Si, com deia Montaigne, llegir és conversar, el lector es pot preparar a gaudir d'una conversa amena i complexa alhora. Perquè l'autor d'aquest llibre ha sabut trobar en el llenguatge no solament el vehicle necessari per expressar les idees, els comentaris, els pensaments que el perviuen, sinó que ha sabut trobar també la manera de fer-nos tangibles les mirades posades sobre el paisatge, de fer-nos reviure a nosaltres, lectors, l'emoció produïda per les minves de gener. (Raimon)

Estem acostumats a xerraires que de tant en tant escriuen. En aquest món de tertulians efímers, d'opinadors que s'estimen més parlar malament que callar bé, Miquel Pairolí representava la manera de fer inversa: la del que sap escoltar i després es tanca a escriure sense presses ni angoixes. (Vicenç Pagès i Jordà)

Preu: 19 €

ISBN: 978-84-944784-2-0

Mides: 145x190 cm

Pàgines: 588 pg.

Enquadernació: rústica

Miquel Pairolí

Miquel Pairolí i Sarrà (Quart d'Onyar, 9 de desembre de 1955 - 6 de juliol de 2011). Fill d'una família de petits agricultors, va ser escriptor, crític literari i periodista. Es va valdre de diversos gèneres literaris com la novel·la, el teatre, l'articulisme o el guió televisiu per representar la realitat, però lliure de sump-tuositats i efectismes, al mateix temps que treballava una prosa lluminosa, que penetrava en aspectes cabdals de la naturalesa humana. Sobresurten entre les seves obres els dietaris que es publiquen en aquest volum: Paisatge amb flames (1990), L'enigma (1999) i Octubre (2010, Premi Crítica Serra d'Or de biografies i memòries)).

Va publicar també quatre novel·les: El camp de l'ombra (1995), El convit (1998), El manuscrit de Virgili (2004) i Cera (2008, Premi El Setè Cel). Les biografies de Joan Oró (1996), Antoni M. Badia i Margarit (1997) i Oriol de Bolòs (2001), l'assaig L'enrenou dels anys 80 (1987), els estudis literaris El príncep i el felí (1996), Geografia íntima de Josep Pla (1996), Exploracions: Notes i converses de literatura (2006) i l'obra de teatre El retrat de Voltaire (1997). Com a articulista va publicar a Diari de Barcelona, Nou Diari, Avui i Presència, i va mantenir una relació continuada amb la revista Gavarres des del primer número. A El Punt Avui va escriure fins al darrer moment la columna d'opinió L'escaire.